

Gedankenkräfte

Was der Mensch denkt, das wird er ...

Jeder Mensch, der sich in Gedanken viel mit einer Sache beschäftigt, verfällt ihr früher oder später im Guten wie im Bösen. Werden bestimmte Vorstellungen oder Wünsche über längere Zeiträume hinweg fortdauernd gepflegt, dann tritt unweigerlich nach einem gewissen Zeitpunkt die entsprechende Handlung oder die Erfüllung des Wunsches ein, ganz von selbst und ohne besondere Willensentschlüsse. Genauso verhält es sich mit den Auswirkungen und dem Glauben an jede beliebige Religion. Nur dass hier eine heilige Figur, eine Floskel oder ein Firlefanz oder, wie meistens üblich, eine Gottheit ausschlaggebend ist. Der Glaube daran, dass Gott, ein Mensch in seiner Vertretung, ein Gegenstand oder irgendeine Formel eine ganz bestimmte Wirkung zu erzielen vermögen, lässt diese erwünschte Wirkung Wirklichkeit werden. Eine Wirkung, die in religiösen Kreisen mit Wunder und dergleichen bezeichnet wird.

Wunder ist ein Begriff für etwas, das der kleinwissende und unaufgeklärte Mensch immer dann für ein Geschehen oder sonstiges Vorkommnis gebraucht, wenn er sich den natürlichen Vorgang nicht erklären kann. Doch Wunder gibt es in Wirklichkeit keine, denn alles ist nach dem Gesetz des absolut wirksamen Geistes erklärbar, jenes Geistes, der in jedem Menschen selbst und in jedem Ding der gesamten Natur seinen bestimmten Platz inne hat. Eine Tatsache, die leider dem Gros der Menschheit unbekannt ist, die aber andererseits durch verschiedene Religionen unterdrückt wird – wissentlich oder unwissentlich, wobei ersteres wohl eher der Fall sein dürfte. Dies darum, weil alle jene weiterdenkenden Menschen keiner religiösen Richtung und keines Glaubens mehr bedürfen, weil ihre eigene Erkenntnis sie Gut und Böse erkennen lässt; dass allein das menschliche und natürliche Bewusstsein alles restlos zu beherrschen und zu schalten und walten vermag, was sie zu selbständigen und selbsthandelnden Menschen macht.

Sily myšlienok

Čo si človek myslí, tým sa stane...

Každý človek, ktorý sa v myšlienkach veľa zaoberá jednou vecou, prepadne jej skôr alebo neskôr v dobrom ako i v zlom. Ak sa dlhší čas a neprestajne pestujú určité predstavy alebo želania, potom po určitom čase nastane nevyhnutne konanie alebo splnenie želania, úplne samo od seba a bez zvláštnych rozhodnutí vôle.

Tak isto je to s dôsledkami a vierou v akékoľvek náboženstvo. Ibaže tu je rozhodujúca svätá postava, fráza alebo taľafatka, alebo, ako je to väčšinou bežné, nejaké božstvo. Viera v to, že boh, človek v jeho zastúpení, predmet alebo nejaká formula sú schopné docieľiť určité pôsobenie, umožní aby sa toto želané pôsobenie stalo skutočnosťou. Pôsobenie, ktoré je v náboženských kruhoch označované ako zázrak alebo niečo podobné.

Zázrak je pojem pre niečo, čo málo poznajúci a neosvietení ľudia potrebujú vždy pre nejaké dianie, alebo udalosť, keď si nevie vysvetliť prirodzený priebeh. Zázraky ale predsa v skutočnosti neexistujú, lebo všetko je vysvetliteľné podľa zákona absolútne pôsobiaceho ducha, ktorý má určité miesto vnútri v každom človeku a v každej veci celkovej prírody. Skutočnosť, ktorá je žiaľ veľkej časti ľudstva neznáma, ktorá je ale na druhej strane potláčaná rozličnými náboženstvami – vedome alebo nevedome, pričom asi skorej prvé bude ten prípad. To preto, lebo všetci dopredu mysliaci ľudia nepotrebujú viac žiadny náboženský smer ani žiadnu vieru, pretože ich poznanie im umožňuje aby rozpozнали dobro a zlo; že samotné ľudské a prirodzené vedomie je schopné všetko bezo zvyšku ovládnuť a nad všetkým vládnuť, čo ho robí samostatným a samostatne konajúcim človekom.

Die eigentlichen Entschlüsse und Handlungen jedes Menschen beruhen nur teilweise auf ganz bewussten Überlegungen; der grösste Teil entstammt jenem Bereich, der dem unmittelbaren Willenseinfluss entzogen ist, dem Unterbewusstsein, dem Kleinhirn oder dem Unbewussten, wie immer man es auch nennen will. Dort, in den verborgensten und unentwirrbaren Tiefen des Gehirns bereitet sich alles Tun und Lassen vor, das den Lebensablauf und das Lebensschicksal des einzelnen Menschen weitgehend bestimmt. Trotzdem wäre aber nichts verfehlter als die Meinung, dass der Mensch selbst keinen Einfluss auf den ganzen Gang und den Ablauf des Lebens hätte. Es wäre falsch zu denken, dass der Mensch lediglich ein tatenloser Zuschauer des eigenen Schicksals wäre, nur getrieben von allen dunklen oder lichtvollen Kräften und Strömungen, denen der einzelne je aufgrund seiner Vererbung, Erziehung und Umwelt ausgeliefert sei. Denn genau hier tritt die persönliche Gedankenkraft und die persönliche Lebenseinstellung jedes einzelnen in Aktion. Genau hier kommt jedem Menschen der Umstand zustatten, dass ausgerechnet diese verborgene Quelle seiner Entschlüsse, Handlungen, Taten und Wünsche, das Unterbewusstsein, das Unbewusste, ungeheuer weit selbst geformt werden kann durch das absolut bewusste Denken. Was der Mensch an Vorstellungen, Gedanken, Wünschen, Ideen und Phantasien usw. mit sich herumträgt, was er fortdauernd in Gedanken pflegt, das senkt sich sehr tief in sein Unbewusstes hinab und formt von dort aus sein Leben, seine Denkweise, seine Persönlichkeit und sein Schicksal.

Hier liegt die Handhabe zur Prägung und Erfüllung des Lebens und des Wesens des Menschen. Der Mensch stellt in seinem Charakter, seinen Handlungen, Taten und Wünschen genau das Produkt dessen dar, was und wie er denkt. Er verkörpert also in jeder Beziehung seine bewusstseinsmässige Einstellung, seine Kräfte, Erkenntnisse und seinen Willen. Der Querschnitt der Gedankenwelt, das ist absolut sicher, verkörpert genau den Querschnitt des Lebenslaufes. Was ein Mensch nämlich denkt, das wird früher oder später eintreffen, denn jeder Gedanke ist eine ungeborene Tat, eine im Entstehen begriffene Handlung. Je

Vlastné rozhodnutia a činy každého človeka spočívajú iba čiastočne na celkom uvedomených úvahách; najväčšia časť pochádza z tej oblasti, ktorá je odňatá bezprostredne vplyvu vôle, podvedomiu, malému mozgu alebo bezvedomiu, akokoľvek to už chce byť nazvané. Tam, v najskrytejších a spleťtých hĺbkach mozgu sa pripravuje všetko správanie a počínanie, ktoré ďalekosiahlo určuje priebeh života a životný osud jednotlivého človeka. Napriek tomu by nebolo nič pomýlenejšie ako názor, že človek sám nemá žiadny vplyv na celý chod a priebeh života. Bolo by nesprávne myslieť si, že človek je iba nečinný divák vlastného osudu, iba poháňaný všetkými temnými či žiarivými silami a prúdeniami, ktorým je jednotlivec na základe jeho zdedených vlastností, výchovy a životného prostredia vydaný. Lebo presne tu vstupuje do akcie osobná sila myšlienok a osobný postoj k životu každého jednotlivca. Práve tu sa zide každému človeku tá okolnosť, že práve tento utajený zdroj jeho rozhodnutí, konania, činov a želaní, podvedomie a bezvedomie môže byť mimoriadne silne samo formované prostredníctvom absolútne uvedomelého myslenia. Aké predstavy, myšlienky, želania, nápady a fantázie nosí človek v sebe, akými myšlienkami sa neustále zaoberá, to klesne hlboko dolu do jeho podvedomia a formuje odtiaľ jeho život, spôsob myslenia, jeho osobnosť a jeho osud.

Tu je argument pre charakteristické črty a naplnenie života človeka. Človek predstavuje s jeho charakterom, jeho konaním, skutkami a želaniami presne produkt toho, čo si a ako myslí. On stelesňuje teda v každom vzťahu jeho uvedomený postoj, jeho sily, poznatky a jeho vôľu. Prierez svetom jeho myšlienok, to je absolútne isté, stelesňuje presne prierez behu jeho života. Čo si totiž človek myslí, to skôr alebo neskôr nastane, lebo každá myšlienka je nenarodený čin, konanie zahrňajúce vznik.